

laške, so izpoznali v porotnih sodbah za nekrive. Druga tudi nihče ni pričakoval, kajti francosko ljudstvo sploh ne mara Lahov.

Angleško. Dne 29. decembra je predsednik v ministerstvu, lord Gladstone dopolnil svoje 84. leto. On se je jako čvrst in čaka ga še mnogo dela, če noče doživeti, da se njegova, katoliškim prebivalcem prijazna stranka ne razbije. Bog mu daj, da še učaka one ustave, ki daje katoliškim Ircem vsaj nekaj prostosti!

Nemško. Naslednik železnega kancelarja, kneza Bismarcka, grof Caprivi ima v knezu največjega nasprotnika in je za-nj še sreča, da ima popolno zaupanje cesarja Viljema za-se, sicer bi moral značajan in delaven mož dati slevo svoji visoki pa težavni službi. — Trgovinska pogodba z rumunsko državo je srečno dognana, ali z rusko vlado še ne in vendar je ta čez vse važna za nemško pa tudi za rusko državo. Da te pogodbe med njima ni, od tega imajo trgovci na obeh straneh veliko škode.

Rusko. Na voljo cara Aleksandra se je sklenila postava, ki prepoveduje kmetije razkosati ali pa jih prodati komu, ki ne stanuje v isti vasi, v kateri leži kmetija. Iz tega se razvidi, da želi car kmete trdne, ne trpi pa, da se tuje selijo na njih posestva. Kaj pa so storili pri nas liberalci? Vsled postav, kateri so napravili, je sedaj že marsikateri kmet pod tujo streho, pod njegovo pa se šopiri tujec, po navadi nemškutar in brezumni priseljence.

Bolgarsko. Knez Ferdinand je sklenil sobranje ali državni zbor ter je pohvalil poslance in ministre, češ, da so marsikaj sklenili, kar bode v korist celi državi. Če le bode tako, kajti tudi v tej državi se že kaže liberalizem, ki zna pač razdirati, ali staviti hiše prave sreče — za to še pogosto nima niti volje.

Srbsko. Sodba čez prejšnje ministerstvo še ni h koncu in se vidi sodnji, da ne dela rada v tej reči, ki je prav potrata časa. Ministri so pač delali, kakor drugi, za korist svoje stranke, zato pa niso zaslužili kazni, hvale pa niso prejeli, ker so morali prejzeti slovo iz službe svoje.

Turško. Albanci so se spuntali zoper sultana in vojaški poveljnik v Prizrendu je moral ubežati, ne pa, da bi jih, kakor mu je naročeno, spravil v red, do pokorščine pod vlado sultana.

Afrika. V Masavi so laški vojaki natepli dervise, t. j. ustajne čete domačih vojakov. Kakor pa se poroča, ne misli laška vlada na to, da si osvoji še več svetla vsled te zmage. Morebiti je še grozdje prekislo.

Amerika. Do srede januarja bode v Braziliji določeno, ali se ostane sedanja vlada, ali pa pride na krmilo nova, tista, ki jo postavi vodja ustaje, admiral Mello. Do one dobe se pričakuje glavna bitka med vojskama. — Predsednik republike »združenih držav« pripravlja imeniten dar za papeža Leona XIII. To je tem imenitniše, ker Cleveland ni katoliške vere.

Za poduk in kratek čas.

Vendski zvonovi v Virhovskem jezeru.

(Ljudska pomorska pravljica; poslovenil O. H. Salamun.)

V Pomorju se jedno jezero imenuje »Virhovsko«. Na njegovi zapadni strani je vas, ki se kliče tudi Virhov. Na vzhodni strani pa je vas »Sassenburg«.

V starodavnih časih so tukaj prebivali Vendi. V večem številu so se pa naselili v vasi Sassenburg, katera se je tedaj klicala Virhov. Postavili so si prav veliko in prostorno cerkev in v zvonik so obesili najlepše

zvonove celega kraja. Zgodilo se je pa pred več sto leti, da so Saksonci zasedli deželo in si jo tudi tako osvojili, uboge Vende, prejšnje prebivalce pa so zaničevali in podjarmili. Saksoncem se je vas Virhov tako dopadla, da so pregnali mirne Vende, sami se naselili in jo imenovali Sassenburg. Pregnani Vendi so se tedaj preselili na nasprotno stran jezera in so tam zopet ustanovili vas Virhov, katera bi jih spominjala na prejšnje staro selišče. Iz svojega starega sela niso vzeli s seboj nič drugega, kakor tako priljubljene jim zvonove. Teh so se tako veselili, da niso mogli oditi brez njih, oni naj bi jih spominjali kraja, kjer so bili rojeni oni, njih predniki in roditelji in katerih trupla pokriva tam že hladna zemlja. In Saksonci niso jim privoščili tega jedinega spomina na prejšnji kraj. Kar naenkrat prilo mastijo v novo vas Virhov in jim siloma vzamejo zvonove, da bi jih čez jezero pripeljali na svojih čolnih. Ali to ni se jim posrečilo: ko so prišli namreč na sredino jezera, nastala je nagloma nevihta, jim razbila tako vse čolne, da se ni mogel oteti smrti Saksonec. Tudi zvonovi Vendovski so se z njimi vred na dno jezera potopili.

Pravijo še dandanes, da jih je ta nesreča zadela zastran zvonov, da zvonovi niso se hoteli ločiti od svojih prejšnjih posestnikov Vendov in služiti Saksoncem; zato so se rajši na dno jezera potopili. Še sedaj se nahajajo pod gladino jezera in nihče jih ne more vzdigniti. Mnogokrat jih utegneš še slišati, tam prepevajo svoje žalostinke z nekakim človeškim glasom, da morajo na dnu jezera ostati in se ne morejo več k Vendom vrniti in tam božjo čast in slavo prepevati.

Smešnica. Pred sodbo stopita mož in žena; žena toži moža da jo pretepa. »Oče« nagovori torej sodnik moža, »oče, ali ste imeli že kedaj kazen?« »Oj, zlahtni gospod«, odvrne mož ponižno, »imel in še imam, tu-le stoji kraj mene«.

Razne stvari.

(Mil. knezoškof) so prišli v torek iz Solnograda in imajo, kakor po navadi, na sv. treh kraljev slovesno sv. opravilo v stolni cerkvi v Mariboru.

(Slov. društvo.) Naše »Slov. društvo« obsega ves slov. del naše dežele in postane njega ud lahko vsak slov. rodoljub. Društvo je velevažno za nas in odbor prosi slov. rodoljube, da pristopijo društvu, kar je največ mogoče, v obilnem številu. Udnina znaša na leto 1 gld., vsprejema jo blagajnik g. Fr. Robič, drž. in dež. poslanec v Lembachu pri Mariboru.

(Okr. zastop.) Gosp. Alojzij Goričar, gostilničar v Mozirju, je dobil najvišje potrjenje za namestnika načelniku v okr. odboru Gornjegrajskem.

(Proračun.) V seji dne 29. decembra so v okr. zastopu v Celju vsprejeli proračun za leto 1894 in ima po njem okraj 42.017 gld. 88 kr. stroškov ter 42.235 fl. in 5 kr. prihodkov.

(Božičnica.) Pri čč. solskih sestrah v Celji je priredilo dne 20. decembra kot podporno društvo, ki vzdržuje ondi 4razredno ljudsko šolo za slov. dekleta, lepo božičnico in je okoli 140 otrok dobilo primerna darila.

(Častni ud.) Društvo »kmetovalec« v Gotovljah je gosp. J. Hausenbichlerja imenovalo svojim častnim udom. Častna diploma se mu je na njegov imendan izročila.

(Ne veliko, pa dobro!) Več sto centov se lažje proda enacega sadja, kakor eden cent od sto sort.